

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220011347
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7220011347.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Kurečka, v trestnej veci proti obžalovanej 1/ A. B. C. a spol., pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2024 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 2.6.2023, sp. zn. K2-5T/73/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 2.6.2023, sp. zn. K2-5T/73/2020 prvostupňový súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaných A. B. C. a D. D. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 451/19/8803 zo dňa 29.10.2020,

podľa ktorej mala obžalovaná A. B. C. spáchať pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zák. tým, že

1/ v B., v garáži na E. F. v presne nezistený deň v mesiaci august 2018 požiadala G. H., aby v trestnej veci obžalovaného D. D. a spol. vednej na Národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ pod ČVS: I./J., vo výsluchu, ktorý sa mal uskutočniť dňa 17.08.2018, ako svedok odmietol vypovedať a následne v B. I. D. K. na L. F. v presne nezistenom dni v mesiaci január 2019 opätovne požiadala G. H., aby v ďalšom výsluchu vo vyššie uvedenej trestnej veci zotrval na svojej pôvodnej výpovedi, ktorú urobil dňa 17.08.2018, čím chcela dosiahnuť, aby spoluobvinený D. D. bol zbavený trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie skutku uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pod ČVS:I./J. z 03.07.2019, právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a

2/ v B., pred rodinným domom na H. F. M. XX, v presne nezistený deň v mesiaci júl 2019, povedala A. M., matke spoluobžalovaného A. M., že bude pre všetkých najlepšie, ak jej syn zotrvá na svojej pôvodnej výpovedi, kde túto výpoveď obvinený M. urobil v prípravnom konaní dňa 09.08.2018 v trestnej veci obvineného D. D. a spol. vedenej na Národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ pod ČVS: I./J., a týmto konaním sa snažila dosiahnuť, aby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 2T/18/2019 bol spoluobžalovaný D. D. zbavený trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby dozorujúceho prokurátora pod sp. zn. 3Pv 277/2017/8803 zo dňa 28.02.2019, právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák.,

a obžalovaný D. D. zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zák. tým, že

v B., z okna izby v budove Ústavu na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody B. J. N. F. M. XX, v presne nezistený deň v mesiaci august 2018 požiadal G. H., aby v jeho trestnej veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ pod ČVS: I./J. vo výsluchu, ktorý sa mal uskutočniť dňa 17.08.2018, ako svedok odmietol vypovedať, čím chcel dosiahnuť, aby bol zbavený trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie skutku uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pod ČVS: I./J. zo dňa 03.07.2019, právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák.,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje so závermi prvostupňového súdu z dôvodu, že nekriticky prezentoval názor o krivej svedeckej výpovedi svedka H.. Poukázal na to, že v neprospech obžalovaných sú výpovede svedkov H., A. M. a A. M. hlavne z prípravného konania, lebo na hlavnom pojednávaní už vypovedali s odchýlkami, eventuálne si nevedeli spomenúť pre odstup času na to, čo vypovedali v prípravnom konaní. Poukázal aj na kriminálnu minulosť obžalovaného D. D. a rozpory vo výpovedi A. M. a A. M., ktoré nepovažoval za závažné. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok prvostupňový súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie tak, aby mohol vo veci rozhodnúť.

Obžalovaná A. B. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo spáchania obidvoch skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu a využila právo nevypovedať, preto boli prečítané jej výpovede z prípravného konania, v ktorých rovnako odoprela vypovedať, a ku skutku v rozsudku uvedenom pod bodom 2/ uviedla, že svedka A. M. na jeho domácej adrese v júli v roku 2019 nekontaktovala, a ak by ho aj navštívila, určite by sa jeho matke A. M. neprestavovala, pretože predtým sa asi 3 – 4 krát stretli.

Obžalovaný D. D. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Poukázal na tú skutočnosť, že so svedkom G. H. mal napätý vzťah kvôli tomu, že mu nezaplatil pôžičku vo výške 16.500,- eur. Poprel, aby požiadal spoluobžalovanú A. C., aby sa stretla so svedkom H. a odovzdala mu nejaký odkaz. Poprel, aby sa so svedkom H. v tom čase nejak kontaktoval, lebo si bol vedomý, že by mu to mohlo privodiť kolúznú väzbu. Uviedol, že svedok H. klamal, keď tvrdil, že ho žiadal, aby odmietol vypovedať v trestnej veci pred policajným orgánom dňa 17.8.2018 ako svedok, čo je zrejmé z toho, že svedok H. tvrdil, že v tom čase, keď rozprával s ním, mal byť na cele č. XXX O. P. Q. P. O. B. J. N. F.. Vo vzťahu k svedkovi A. M. uviedol, že nekomunikoval s ním cez múry väznice, ale cez väzenský telefónny automat, pričom po tomto rozhovore bol svedok M. vypovedať na NAKA, kde mal tvrdiť, že sa mu mal vyhrážať na jeho synovi a rodine. V ďalšom potom svedok v konaní pred súdom vypovedal, že šlo o omyl z jeho strany, že si zle vyhodnotil konverzáciu s ním.

Svedok G. H. potvrdil, že obžalovaný D. D. mu dlhuje peniaze a na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ku skutkom obžaloby sa vyjadriť nevie, lebo si na to nepamätá. Nepamätal sa, či obžalovaná A. C. mala

nejakú požiadavku ohľadom jeho svedeckej výpovede v trestnej veci obžalovaného D. D.. Nepamätal si, či ho niekto oslovil v tom smere, aby z kopca na N. F. komunikoval s obžalovaným D., ale potvrdil, že komunikoval s viacerými, ktorých poznal, avšak ani jednu z tých osôb nevidel, ale poznal ich iba podľa hlasu. Tvrdil, že nevie na akej cele bol obžalovaný D. D. umiestnený. Potvrdil, že bol u obžalovanej na E. F. stavať regál v garáži. Nevedel a nepamätal si na dôvod zmeny svojej prvej výpovede zo dňa 17.8.2018 a následne výpovedi zo dňa 17.1. a 18.1.2019. Pri odstraňovaní rozporov tvrdil, že v prípravnom konaní si to zrejme pamätal lepšie, preto to mohlo byť tak, ako to uviedol v prípravnom konaní.

Svedok R. C. na hlavnom pojednávaní nevypovedal.

Svedok A. M. vypovedal, že jeho matka A. M. mu povedala, že ho mala hľadať B. (obžalovaná A. C.) a nechala mu odkaz, že ju má skontaktovať. S obžalovaným D. D. komunikoval zopárkrát z kopca na N., avšak si nepamätal predmet komunikácie. Potvrdil, že svoju prvotnú výpoveď zo dňa 9.8.2018 zmenil dňa 21.12.2018 z obavy o seba a svoju rodinu, avšak neskôr v predmetnej trestnej veci vypovedal, že si asi zle vysvetlil situáciu, lebo nikto sa mu nevyhrážal ublížením na zdraví, smrťou, ani jemu ani jeho rodine. Jeho matka mu povedala, že zo strany obžalovanej A. C., keď s ňou rozprávala, necítila žiaden nátlak alebo obavy. Potvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal tak, že obžalovaná A. C. mu cez matku nechala odkaz, že najlepšie pre všetkých bude zotrvať na pôvodnej výpovedi a aktuálne si to pamätá tak, že obžalovaná A. C. mu mala nechať odkaz, že sa jej má ozvať.

Svedkyňa A. M. vypovedala, že obžalovaná zazvonila na jej byt a povedala jej, aby odkázala svojmu synovi, že sa má držať prvej verzie alebo prvej výpovede. V ten istý deň večer, keď sa jej syn A. M. vrátil domov mu nechala tento odkaz, t.j., aby sa držal prvej výpovede. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní nevedela opoznať osobu obžalovanej, či to bola ona, ktorá s ňou rozprávala.

Svedok S. N. vypovedal, že v auguste 2018 bol v ÚVV Košice umiestnený v cele s obžalovaným D. a F. C.. Obžalovaný D. komunikoval cez okno, avšak nevie s kým, a nevie o čom. D. mal komunikovať cez okno z cely približne raz denne. Boli umiestnení spoločne na cele č. XXX.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice vyplýva, že obžalovaný vykonával v ústave väzbu, do ktorej bol dodaný dňa 4.7.2018 a počas výkonu väzby bol umiestnený vo viacerých izbách a to č. XXX, XXX Q. XXX. V osobnej karte nemal zaznamenané žiadne nedovolené kontaktovanie s osobami na slobode a na kopci za ústavom.

Na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré súd prečítal na hlavnom pojednávaní a po ich vyhodnotení dospel k záveru, že dokazovaním nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní. K takému záveru dospel po vyhodnotení všetkých dôkazov najmä s poukazom na výpovede svedka H. a svedkyne A. M. a A. M., ktoré vyhodnotil ako nedôveryhodné a nekonzistentné.

S poukazom aj na námietky odvolateľa odvolací súd dodáva, že v konaní spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Odvolací súd dospel k záveru, že v neprospech obžalovaných stoja jedine výpovede svedka G. H., A. M. a A. M.. Nemožno opomenúť a obísť tú skutočnosť, že výpovede svedka G. H. z hlavného pojednávania a prípravného konania sú v úplnom rozpore. Na hlavnom pojednávaní totiž jednoznačne tvrdil, že si na skutky nepamätá a po prečítaní výpovedí z prípravného konania potvrdil, že asi to tak bolo, keď to vtedy uviedol. Výpoveď svedka G. H. je skutočne potrebné vyhodnocovať veľmi obozretne, lebo bolo preukázané, že výpoveďou obžalovaného D. D., tak aj svedka G. H., že D. D. v čase svedkovej výpovedi mu dlžil 16.500,- eur. Taktiež z výpovede svedka G. H. je zrejme, že bol na Jedlíkovej ulici, a ako dôvod uviedol, že bol stavať regál pre obžalovanú. Svedok G. H. aj v ďalšej časti výpovede tvrdil, že s obžalovaným D. D. komunikoval „cez kopec“ vtedy, keď bol tento umiestnený na cele č. XXX, čo bolo následne vyvrátené správou z ÚVV a ÚVTOS Košice, že bol umiestnený na iných celách. Aj obsah tejto časti výpovede je potrebné hodnotiť špecificky, keďže svedok mal komunikovať s obžalovaným, ktorého tvár nevidel „cez kopec“ a mal ho spoznať iba podľa hlasu, pričom zároveň tvrdil, že je umiestnený na tej

cele, na ktorej v skutočnosti nebol. Aj vo vzťahu ku skutku č. 2 sú rozdiely oproti výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, keď svedok A. M. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že jeho matka mu dala odkaz, aby sa ozval obžalovanej B., že s ním chce hovoriť. V prípravnom konaní vypovedal, že mu matka uviedla, že najlepšie pre všetkých bude zotrvať na pôvodnej výpovedi. Svedok A. M. si rozporoval aj s výpoveďou svedkyne A. M., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že žena, ktorá zazvonila pri bráne a predstavila sa menom B. ju požiadala, aby mu odkázala, že sa má držať prvej verzie, resp. prvej výpovedi. Ďalší rozpor je v tom, že svedkyňa A. M. vypovedala, že to oznámila svojmu synovi v ten istý deň a svedok A. M. tvrdí, že mu to matka mala povedať až nasledujúci deň. Následne z výpovede svedkyne A. M. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si nepamätala rok, kedy malo dôjsť ku skutku, a už vôbec nevedela rozpoznať obžalovanú v pojednávacej miestnosti.

V danom trestnom konaní aj podľa názoru odvolacieho súdu sú závažné rozpory vo výpovediach svedkov G. H., A. M. a A. M., ktoré sa v podstate objektívne odstrániť nedali. Oproti zmeneným a nepresným výpovediam svedkov stojí v podstate výpoveď obžalovaného D. D., ktorá je aspoň tak logická a rovnocenná ako výpoveď svedka G. H.. Vždy majú vyššiu výpovednú hodnotu svedecké výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní v rámci riadneho kontradiktórneho procesu hlavne vtedy, ak nie je možné odstrániť logickým spôsobom nezrovnalosti vo výpovedi z prípravného konania. Tvrdenie odvolateľa, že si to svedok s odstupom času (v danom prípade 2 rokov) už nemusí pamäť je iba formálnym tvrdením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže je evidentné, že medzi obžalovaným D. D. a svedkom G. H. boli prinajmenšom napäté vzťahy z titulu nevrátenej pôžičky v sume 16.500,- eur, ako aj z titulu zmenenej výpovede svedka G. H. v tom kontexte, že nebol spolu trestne stíhaný v trestnej veci obžalovaného D. D., ktorá sa vedie na Mestskom súde Košice. Výpoveď svedka, ktorý už po dvoch rokoch tvrdí, že si nepamätá na svoju výpoveď z prípravného konania, nemôže byť vyhodnotená ako dôveryhodná zvlášť, keď existujú objektívne náznaky jeho premotivovanosti počas výpovede v prípravnom konaní. Nepamätanie si výpovede v danom prípade z prípravného konania po dvoch rokoch tiež môže znamenať, že výpoveď z prípravného konania nemusela byť svedkovi vlastná, keďže si ju po dvoch rokoch nepamätá.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Keďže už v konaní neboli produkované žiadne iné dôkazy v neprospech obžalovaných, ktoré by jednoznačne vyvrátili ich obhajobu, odvolací súd sa nestotožnil s dôvodmi odvolateľa, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.